

غبارشیدان

الشام... الشام... الشام... غربت شمار شهیدان
اندوه... اندوه... اندوه... ای شام تار شهیدان
می خواهم ای شام خیلی، آنقدر آتش بگیرم
تا عاقبت گم شوم گم، گم در غبار شهیدان
می خواهم آن سان بگریم تا در تف خون ببیچد
پژواک فریادهای دنباله دار شهیدان

هیهات، هیهات، هیهات؛ بانگ انا الحق عشق است
هیهات گو می روم من تا پای دار شهیدان
ای عشق آلوهه دامن، شاید شفیع تو باشم
گر روز محشر برآرم سر از تبار شهیدان
جان بر لب آمد، کجا یعنی؟ ای خون بهای من و عشق
الغوث، الغوث، الغوث! ای انتظار شهیدان

عبدالله میده ملایان

غزل هایی برای

ادب و هنر

طلوع سرخ

دنیا شنید آه نیستانی تورا
بر نیزه دید چهره نورانی تورا
موج نسیم غمزده حس کرد - موبه مو
بر اوچ نیزه عمق پریشانی تورا
سنگی که قلب دخت علی راشانه رفت
آمد شکست حرمت پیشانی تورا
قومی که سجاده بربت بلیس کرداند
انکار کرداند مسلمانی تورا
آنها که گوششان پر از آواز سگه شد
کر می شدند لهجه قرانی تورا
با این همه کسی نتوانست کم کند
یک ذره از تجلی عرفانی تورا
بعد از طلوع سرخ توای افتاب سبز
چشمی ندید مغرب پایانی تورا

سید محمد مجید شرافت

مسافر غریب

ای مسافر غریب، ای پرنده شهید!
ای همیشه سریلاند، ای نجیب رو سپید!
سوره فصیح نور بر لب تو می شکفت
آفتاب عشق و نور در دل تو می تبید
پاره پاره و کبود زیر سم اسبها
از تن معطرت باغ لاله می چکید
بودنی چنان وسیع مثل توزمین نداشت
رفتنی چنین شگفت چشم آسمان ندید
باغهای خشک رانام سبز تو بهار
قفلهای بسته رانام روشنست کلید
مانندی ترین غزل، خواندنی ترین سرود
کی توان تورا نوشت، کی توان تورا سرود؟

فاطمه سلازنجد